

выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
брать рускихъ святы) о 5-ой год. поп. Литер додатокъ
бібліотека наїзнам. повѣстей" виходить по 2 печат. ар
кутъ кожного 15-го и послѣднаго дня кожного мѣсяця
Редакція "Адміністрація" подъ ч. 44 улиця Галицка
Рубрики звертваються лишь на попередне застереженіе
флюзіемъ принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣтъ одног
строчки печатнои, въ рубр. "Надобдане" по 20 кр. а. в
рекламаціи неопечатаній вольній бѣтъ порта.

Предплату и инсераты принимаются: у Львовъ Адми
ністрація "Дѣла". у Вѣднн Haasenstein & Vogler, Wal
lachgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co. Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo
glar, E. L. Daube & Co. Въ Парижи Agence Havas. Въ Рос
сії Редакція "Кіевской Старины" въ Кіевѣ, почтов
урады и "Газетне Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дери
жавская ул., д. Ралли 9.

15 JULY

Запросины до предплата.

Съ днемъ 1 (13) липня розп.чався АРУ
тій побрбкъ, ввглядно, третій кварталъ сего
офного выдавництва „Дѣла“. Пригадуємо с
нашими Ва. Читателямъ и просимо ихъ по
спѣшити съ предплатою и вирѣвнаньемъ
залегостей, бо независима часопись руск.
може стояти и дѣлать въ загальну корист
руской народности и церкви только при щи
рой матеріальнай запомовѣ Вп. Читателївъ
Наше „Дѣло“ отъ часу свого заснован.

Наше ^{дѣло} отъ ^{насъ} до вышнаго дня стоитъ крѣпко и неусыпно на сторожи правъ руского народа, а за

шими на старихъ временахъ. Успіхомъ и отрадою въ нашихъ трудахъ есть для насъ та симпатія и довѣріе, якими „Дѣло“ тѣшился скрбъ ва Галицкой Руси. Ми молимо въ красшу будучності галицко-руського народа и тая вѣра каже намъ въ нынѣшну сумну пору съ цѣлымъ жаромъ душевнымъ вести дальше тяжку свою працю для загальнаго добра всѣхъ Русиновъ. Матеріяльна помочь П. Т. Читателївъ улекшить намъ зашую важку задачу.

Редакція и Адміністрація „Дъла“

**Отъ Ц. К. Прокураторіи державної
въ Золочевѣ**

Ч. 1647.
До Свѣтлои Редакціи „Дѣла“ у Львовѣ
На пôдставѣ §. 19 закона зъ 27 гру-
на 1862 ч. 6. Дн. зак. держ. зъ р. 186
зываю Свѣтлу Редакцію о помѣщенье в
стуþ найблизшого числа „Дѣла“ слѣдуючо-
простованя:

„Важна вѣсть“ подана въ ч. 72 „Дѣла
14 липня 1885, що „Золочівска ц.
прокураторія державна зарядила слѣдство про-
тив всѣхъ урядниковъ ц. к. староства
Золочевъ, почавши отъ самого п. старости
склонивши па остатн旤мъ практикантъ о злочин-
ство надъужитя власти урядовои зъ
101 зак. кар.“ — есть тенденційна и
цѣлкомъ съ правдою зг҃одна, понеже ц.
прокураторія державна не зарядила проти
жадному урядникови ц. к. староства въ Золочевъ „слѣдства о злочинство зъ §. 101
зак. кар.“, только зарядила ведя §. 88 про-
кар. взглядомъ донесеныхъ фактovъ дохodж-
нє вступаючи коло земли обласце и землі

Давній попы и дяки на Українѣ.*

Напевно, послѣ найдавшаго звѣ чаю парохіи на Руси замѣщувалися такъ, что самій парохіи выбирали себѣ поса. Не бачимо въ отородавшой Руси при архіерейскихъ домахъ пѣально устроенныхъ школъ, и черезъ то архіерей не имѣлъ способу замѣщувати парохіи своими кандидатами. Въчевый порядокъ увѣльнявъ архіерѣа обовязку старатися о такихъ кандидатахъ. На Украинѣ, въ литовскій періодъ еи (1362—1569) громады дѣстали певный устрѣй и присамосуду, закладанье особныхъ парохій и выборъ парохіи стае вже громадскимъ правомъ. Въ по-скій періодъ Украины то право нашло сильную противинка въ коллторство дѣдичъ, основанное на правѣ землевладѣства, послѣ котрого они могли обеспечити поповъ землею, позволити свою земли побудувати церковь, рубати лѣсъ еи побудованье. Дѣдичъ-кмиторгъ, що побудувавъ церковь своимъ коштомъ и забезпечивъ удер-
вье для неи и слугъ церковныхъ, уважався

^{*)} Зъ споминокъ Н., помѣщенныхъ въ „Ки-рвній Старинѣ“ (1882 р.) п. заг. „Украинская воспоминанія дѣтства“.

на донесенье клеветника заряджене бути може, але не есть еще слѣдствомъ противъ певнои особы и може въ результатѣ своѣмъ обернутися противъ доносителеви и дати подставу до слѣдства противъ нему о злочинѣ ство зъ §. 209 зак. кар.

Рѣвно тенденційна єсть вѣсть, що „Золочівска ц. к. прокураторія державна формально закинена рѣжного рода донесеніямъ противъ урядниковъ ц. к. староства“ — по неже всего внесено тутъ шесть донесень, а всѣ дотычать фактovъ отпосячихъ

ся до остатного выбору посла до Рады дер
жавлои.

Золочевъ дня 15 Липня 1885.
За ц. к. прокуратора державного
Левинській

Зъ Сокальщины пишутъ намъ:
Секретарь повѣтовои рады Сокальской п.
Маевскій ъздитъ отъ громады до громады
збирає подпisy до протесту противъ выбору
сов. Василя Ковальского.

Оногды скликавъ людей зъ Волсвина
Пождимира, Гоголева и Радванець до Ястру-
бичъ и разомъ съ Тайхманомъ, жидомъ ястру-
бицкимъ, взывавъ до пôдписуваня протесту
Деякй зависимий и темний пôдписали, многї од-

накожь не хотѣли подпісати, а одинъ селянинъ зъ Радванець навѣть добре полихословивъ всѣмъ агентамъ „белзкого королика“.

Боляка вытяти и выпечи

IV

Духъ народно-русскій, що съ початкомъ сего десятилѣття съ заснованьемъ „Дѣла не такъ буйно повѣявъ по цѣлому краю рускому, что разбудивъ засыплюющихъ патріотовъ и загрѣвъ всѣхъ до трудовъ на широкой нивѣ народной, — не мѣгъ не звернути въ себе уваги тыхъ „пріятелѣвъ“ нашихъ, що то зъ великои „любови“ для Русина такъ преного дбають, такъ коло него припадають, що

землѣ подняти, ради-бѣ, коли-бѣ се було можливо, не дати ему и одной думки своимъ мозкомъ подумати, — а не то подниматися такихъ утяжливыхъ робѣтъ, якъ плекати рѣну мову та выдавати часописи и книжки въ „необразованномъ нарѣчіи“, якъ просвѣчати простолюдина читальнями, якъ скликати вѣча, втягати якъ найширшій круги народнїй въ акцію при всякихъ выборахъ, и т. д. Ахъ, якъ се все „пріятелямъ“ нашимъ зъ самого першу стало не до вподобы... якъ они почали падкувати надъ нами, що, мовлявъ, „отъ, сидѣти-бѣ имъ, згорнувши руки, та Бога славити, що поблагословивъ ихъ такими „пріятелями“... такъ нѣ!... захочуєсь имъ мучитися... Нехай! швидко руки зболять, мозокъ утрудится... отхочеся, перестанутъ...“ Але ба! Буйный духъ народно-русскій повѣявъ — и робота иде тай иде, якъ то полуя обхватув що-разъ ширшій та ширшій круги доокола себе... „Пріятелямъ“ нашимъ робится страшно... „Съ Русиномъ небезпечно!“ — кличе одинъ и другій — „мы яко єго — „пріятель“, мусимо не дати той доброй, сумирнѣй лунощѣ рускѣй пропasti.“

И ось почали добрй, сердечній „пріятель“ брати въ опѣку душечку руску, хто чимъ може, якъ на примѣръ: то експериментами съ православіемъ, то Змартвыхвстанціями та Єзуитами; то процесами политичными, то демонстраціями на пôвночи; то „Словомъ“ та „Проломомъ“, то „wydawnustw-ами Okaz-a“ „Switł-омъ“ та „Миромъ“... Вся та всесторонна опѣка пôднята только для того, щобт не дати пропасти тому Русинови, що, Богъ знає зъ якои раціи, почавъ трудитися серіозною думкою и серіозною працею. Що онт такъ есть, о тômъ каждый може пересвѣдтися зъ сердечныхъ для насъ органівъ: зъ „Варшавскаго Дневника“, зъ „Кіевлянина“ зъ „Нового Времени“, зъ „Czas-u“, „Gazetы Narodow-ой“, „Dziennik-a Polsk-ого“ и т. п. Одинъ „пріятель“ иде на перегоны съ другимъ въ опѣцѣ надъ улюбленымъ Русиномъ...
Не маємо намѣру на съмъ мѣсци розводитися по черзъ надъ всѣми видами „пріятельской“ опѣки, що въ остатныхъ рокахъ проявилася у насъ численными а важными фактами; рамки нынѣшної статії призначений только для характеристики нашои запроданої

Предплата на „Дѣло“ для Австріи:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на полвѣроку . . 6 зр.	на полвѣроку . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 зр.	на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:	съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рокъ . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на полвѣроку . . 8 зр.	на полвѣроку . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 зр.	на чверть року . . 4 рубл.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . зр. 5.—	на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на полвѣроку . зр. 2·50	на полвѣроку . . 2·50 р.
Для Заграницы, окрѣмъ Россіи:	
на цѣлый рокъ	15 зр.
на полвѣроку	7·50 зр.
на чверть року	3·75 зр.
съ дод. „Библіотеки“:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . 19 зр.	на цѣлый рокъ . . 6 зр.

уступахъ сеи статіи мы показали, якъ — по
интенції нашихъ „пріятелівъ“ — подвізаєся
одинъ рѣдъ згаданої прасы, а ныпѣ погово-
римо о другомъ єи рѣдѣ, о „Мирѣ“ по по-
воду уківчекои оногды єго статіи „Поясне-
ніе чи затемніє“, въ котрой авторъ нама-
гався доказати, що дръ Омелянъ Огоповскій
замѣсть пояснити министрови графу Таффе
становище „Мира“, — затемнивъ (sic) єго.

Що дръ Ом. Огоповскій пояснивъ п. міністрови-президентови, що то за ляля той „Миръ“, — за то кождый патріотъ рускій, може бути ему лишь вдячный. Що таке поясненіе дръ Ом. Огоповскій мусъвъ зложити, се признає кождый, хто возьме на увагу запеченье словъ, высказанихъ до него шефомъ секціи министерства справъ внутрѣшніхъ, п. Ербомъ: „*Mir ist ja ihr Organ!*“ — а яке було єго поясненіе, се вѣдомо зъ єго письма, умѣщеного недавно въ „Дѣлѣ“. Редакції „Мира“ не подобаєся се поясненіе и она, хоть и якъ рада-бъ „съ олімпійскимъ спокоемъ здвигнути плечима надъ монстральнимъ поясненіемъ дра Ом. Огоповскаго“, але бѣдненька, не може поднести до того степеня „самоотверження“, щобъ не вступитися за свою „оскорбленою дѣвичною чистотою“... И отъ редакція „Мира“ ажъ пятьма наворотами старається вмовити въ дра Ом. Огоповскаго, що єго хтось „взявъ на басъ“ (*ipsissima verba* „Мира“) и подносить ссь які замѣты: 1) дръ Ом. Огоповскій не мавъ легитимаціи до поясненія справы „Мира“, и предпринявъ сю „доноснѣйшу политичну акцію безъ попереднього засягнення опинії загалу“; 2) слова п. Ерба не були достаточною причиною *шкварити* поясненіе, путаницу попятій и тенденційнихъ перевертовъ правды, фактівъ и логики“, бо: а) „Миръ“ не єсть органомъ пѣякои „пріятелями“ нашими вытворюванои „третої“ партіи, але органомъ князѣвъ церкви и галицко-руского духовенства; б) мѣжъ „Миромъ“ а „Р. Сіономъ“ не було пѣякои звязи и в) „Миръ“ бувъ зовсѣмъ въ правѣ казати въ своїй программѣ, що цѣла наша Русь — то „хаосъ“, бо и справдѣ, одинъ Русины русофили и поклонники православія, а другій безбожники, индеферентисты... Розберѣмъ тіи замѣты.

Попередъ все го мусимо обстати таки притомъ, что мѣжъ „Миромъ“ а статьями „Р.

бою того хлопчика, оживили его и выгодували, передомъ охрестивши его, бо не були перекона-
ни, чи онъ хрещеный по православному. Ставъ
зъ хлопчика славный козакъ. Подъ супокойный
часъ запорожскій козаки, особливо молоды, розхо-
дилися по селахъ цѣлого краю то на гулянку,
то на заробокъ. Однои такои гулянки молоды
козакъ не додержавъ козацкого духа и оженився.
Жѣнка лишилася въ сель при батькови, а онъ
часто навѣдувалася до неи. То бувъ мой пра-
дѣдъ. Прадѣдъ, що зробъ въ сель при родинѣ, не
пойшовъ въ слѣдъ за батькомъ своимъ и волѣвъ
супокойне житѣ. Але, гордый зъ свого козац-
кого роду, не хотѣвъ приковувати себе до землї,
абы не стати підданымъ у Ляха-дѣдича, бо вся
земля по правомъ боцѣ Днѣпра належала только
до польской шляхты, и хто достававъ для вжит-
ку кусень той землї, той мôгъ стати крѣпакомъ
у мѣсцевого пана. За-для того дѣдъ, не маючи
постойного мѣсця пробутку, покинувъ свою жѣн-
ку и дѣти у тестя, а самъ ходивъ па Донъ и
въ Крымъ, отки привозивъ и продававъ на рин-
кахъ рыбу, соль, рожки, фиги. Дѣдъ мой що въ
дитинотвѣ ходивъ разомъ съ своимъ батькомъ въ
далеку дорогу и торгуясь по ринкахъ, а на всю
зиму йшовъ съ нимъ пасти волы въ степь. Сте-
пы-жѣ були тогды широкї, безконечнї, особливо
за Винницею и Немировомъ. Розкладайся, де
хочь, кося сѣна, колѣко хочь. Въ зимъ степы
вольнї бѣ нападовъ татарскихъ, збиралося тутъ
изъ Украины не мало такихъ самыхъ чумаковъ
и воловодовъ (торговцѣвъ худобою), що приго-

Сиона" вымѣрши противъ всѣхъ Русиновъ галицкихъ, буда знать и то акъ пайвидѣвши. Поминувши то, що каса "Р. Сиона" здѣлалася съ касою "Мира" и предплатники "Р. Сиона" достали за него "Миръ", — статії "Р. Сиона", вымѣрши противъ всѣхъ Русиновъ, нали задачу уготовать путь "Мирови", нали доказати погребу "Мира". На всій спосѣбъ дръ Бартошевскій може мати дуже великий жаль до редакціи "Мира", що она такъ швидко вже отперлася его. А прецѣнь и программа "Мира" — то пересказаній статії "Р. Сиона" mit ein wenig anderen Worten...

Теперь спытаймо: чимъ органомъ есть "Миръ"? Его редакція величаетъ, що бѣть есть органомъ князѣвъ церкви и галицко-руского духовенства. Шо рускій часописи бути органомъ галицко-руского духовенства — рѣчь почтеннія и подхвѣбна, о тѣмъ мы аѣтъ на хвилину не сумнѣваемся, — але-жъ "Миръ" до апнектованія собѣ той чести зовсімъ а зовсімъ не має права. Галицко-руске духовенство іѣакимъ чиномъ не може призвати "Мира" своимъ органомъ, а подсувати ему подобну интенцію, есть оскорбою патріотичныхъ чувствъ нашого духовенства. Мы ка-жемо се рѣшено, а впрочемъ бѣкликаемся до самого руского духовенства. Такъ само не можемо іѣакъ призвати того, що "Миръ" бути органомъ "князѣвъ церкви рускої". Доси нѣ одинъ зъ нашихъ князѣвъ церкви того не заставивъ — и, думаемо, не заставитъ. Но про симо толькъ розумати, котрый зъ нашихъ князѣвъ церкви зажити дати свое placet на вѣщанье "Мира", що въ интелигенції галицко-руской по-за редакторами "Мира" нема елементу прихильного нашої церкви, бо одна частина єи тягне до православія, а друга до індиферентизму та всякого "изму"? А на кой-же вѣстиво зъ интелигенції рускої має опиратися одинъ, другій и третій князь церкви? Стане хиба паstryремъ безъ паstry? И чи то посля погладовъ редакціи "Мира" має бути підношеньемъ поваги и достоинства князѣвъ церкви, коли подсиваючись пѣдъ ихъ протекторатъ іинсіонує рускій интелигенції, що она въ сей чи въ той бокъ зрадиша свои вѣры и своеми церкви, бѣтручує єи бѣть князѣвъ церкви, оскорбллючи єи іинсіонуваніемъ? Намъ здається, що "Миръ" чинить тымъ вовчу прислугу нашимъ князѣвъ церкви и мы дивуємося, що нѣ одинъ зъ нихъ доси ще не заставивъ прилюдно, для успокоенія свои интелигентної паstry, що "Миръ" не есть его органомъ и не высказує его погладовъ и интенцій. Будь-що-будь, мы кривили-бѣ нашихъ князѣвъ церкви, коли-бѣ на серію брали хвалибу "Мира", що будь-то бѣть стоять пѣдъ ихъ протекцію и есть ихъ органомъ.

Такъ отже ясно, що "Миръ" не есть аївъ органомъ нашого духовенства, аївъ органомъ князѣвъ церкви. Чимъ же бѣть органомъ? Оївъ есть органомъ нашихъ "сердечныхъ пріятельвъ та опѣкудовъ", що то, якъ мы въ горѣ сказали, такъ дуже дбають про насъ, такъ припадають коло насъ, що ради бы все за насъ зробити, навѣть за насъ мыслити, щобъ толькъ мы не напытали собѣ я-

кого лиха розвиваючись культурно на легальний и розумій народній основѣ... "Nennen wir das Kind mit dem rechten Namen: "Миръ" есть органомъ езуїтско-шахотскии: езуїти и шахта его до хресту трамали, они его плекаютъ и годують, а бѣть имъ за то усуває „хосу“ зъ хаты рускої интелигенції а вносить „миръ“. Такій самий „миръ“ вносить въ хату селянську та мѣщанську „wydawne twa Okaza“, а въ хату сельского учителя вносило якійсь часъ „Switlo“... Одна тенденція, одна и та сама „opieka paradowa“... Сама-жъ „Gazeta Narodowa“ (ч. 141) сказала оногди „Mir — pieszczoszek pewnych (sic) sfer polskich“. Доволѣ чей ясно сказано.

Зъ представленого доси вже выходити и отповѣдь на замѣтъ "Мира", що дръ Ом. Огоновскій „попиши бувъ засагнути опинії загалу“ о „Мирѣ“. Напавші „Миръ“! Wie-dzia sasiedzi, jak kto siedzi! — скажемо польською приповѣдкою. Яка о „Мирѣ“ може бути інша „опинія загалу“, якъ та, яку висказавъ дръ Омеліанъ Огоновскій?! А дальше, де той „загаль“, що нѣбы то мавъ бы дати для „Мира“ якусь ішну „опинію“? — прецѣнь по-за редакторами „Мира“ все проче — отсуджене бѣть права говорити въ імені народа?... Нѣ, дръ Омеліанъ Огоновскій висказавъ іменно „опинію загалу“ о „Мирѣ“. Загаль бачить дуже добре, яку „Миръ“ має мисію. Хлороформувати духа руского, представляючи працю и змаганія народної рускої интелигенції безхосенными „мріями“; подсиваючись пѣдъ протекцію кия звѣвъ церкви глаголати зъ Олимпу выдумани фразы о всякой зрадѣ церкви и вѣрѣ и метати юсть незгоды мѣжъ интелигенцію руску; мовчати, мовь воды въ ротъ пабравни, о всѣхъ кривдахъ рускихъ, а натомѣстъ голосно славословити „опѣку“ езуїтско-шахотску, — отсے мисія „Мира“. Чи въ „Мирѣ“ була коли поднесена яка кривда руска? — анѣ одна! Чи була печатана бесѣда якого посла руского? — пѣколи! Чи пѣдчасъ выборовъ и по выборахъ було въ „Мирѣ“ бодай одно слобице заохоти або бодай одно спровозданье о падъужитяхъ та деморализації при правыборахъ та выборахъ? — анѣ однѣсенького факту! Натомѣстъ теперъ „Миръ“ — пѣдъ плащикомъ, що бере въ оборону Впр. митрополита — кпитъ собѣ зъ найчестивійшихъ змагань рускихъ патріотівъ, кпитъ собѣ цинично... И той „Миръ“ бачите, голосить, що бѣть есть органомъ галицко-руского духовенства и князѣвъ церкви рускої...

ДОПИСИ.

Зъ Бурштынського.

(Поступъ мѣщанства въ Бурштынъ и „добри паstryръ“). Остатній выборы до ради державной, переведений въ авѣтній всѣмъ сподобъ, мусѣли привести всюди нашихъ мѣщанъ и селянъ до пересвѣдченія, що имъ, аби устояти въ борбѣ о права народній и въ загалѣ о народнѣсть руску, треба великого поступу въ своїмъ жити-бутю: тверезости, пропиць, ощадності, працѣ и самопомочи, щобъ і землѣ не тратити въ користь жидовъ и

розумінимъ та веселыми очима глядѣти на сефѣ та людей. При остатнѣхъ выборахъ семінѣство та мѣщанство наше бачило и пінало, якъ то важка борба рускихъ выборцівъ за свій кандидатомъ, колько и якихъ она стрѣчає противниківъ. "Теперь мы упа-ли, але на будуще мы не дамося!" — чути було скрбъ мѣжъ селянствомъ и мѣщанствомъ нашимъ, — „мы мусимо спасти честь свою, народну, руску!..“ Таку рѣчъ говорити мало позне праве славетне мѣщанство руске въ Бурштынѣ. Погланьмо только, якъ ихъ роли була при остатнѣхъ выборахъ.

Перші правыборы въ Бурштынѣ рѣшили рускій мѣщане. Руспінѣсть голосуючихъ було 160, Жидовъ 140 а Полякъ 40. Жиды не явились на правыборы, була субота, а Руспіни, поводуючись справедливостю, выбрали були на 9 выборцівъ: 5 Руспінівъ, 3 Поляковъ а 1 Жида. Зъ того очевидно незадоволений Лахи намовили Жидовъ вносити протестъ противъ правыборівъ, бо отбувалися въ шабасъ, коли жиды були въ школѣ. Самъ п. староста рогатинський, переводчики правыборы, сказавъ Руспінамъ, що Жиды своимъ протестомъ нѣчого не оснгнутъ, бо они напередъ повинні були рекламивати, аби не въ суботу а въ іншій день отбувались правыборы, а тоги они не вробили. Але о диво, протестъ принято, перші правыборы уневажнено и розписано новій. — И що-жъ? При другихъ правыборахъ выбрано самимъ Лахбѣ та Жидовъ, а вже анѣ одного Руспіна! Що робити? Бѣдна Русь бурштынська! Протесту нема часу вносити, хотій и були поводы. (Нѣчо не було-бы помогло! Ред.). На той день постаягано жидову навѣть въ Букачовець, деякихъ и по двѣчи читали... Руспіни, хотій держалися солидарно, не могли нѣчого вѣдѣти, бо ихъ 160, а противниківъ Жидовъ и Полякъ 180. Съ болемъ серца мусѣли піддатися неласцѣ „braci“ ..

Однакожъ заразъ по рогатинському славномъ выборѣ гр. Романа Потоцкого готовляться до завоютои борбы — за істнованье. Ото въ поважнѣмъ числѣ бо 80 мѣщанъ являється у свого пароха, просить о службѣ Божії и вѣс якъ одинъ складають обѣтъ цѣлковитої тверезости и засновують себѣ руску читальню. Очевидно, и верно науки Христової, кидане густо и часто новійшиими часами черезъ проводніківъ бурштынськихъ трафіло до пересвѣдченія мѣщанъ и збудило честь, давнѣйше горївкою прислану та спонеївріяну... Ба не одинъ лишь рускій мѣщане солидаризуются; и латинники пристають до ихъ громады, бо и они дають обѣтъ тверезости, маючи въ особѣ свого пароха, кес. Пашковскаго, правдивого Поляка безъ лихого упередженія до рускихъ правъ народныхъ, добру підпору. Сумній ба наслѣдки деморализації ширеної шахотскими посѣщаніями при выборахъ довели до того, що одинъ латинникъ мѣщанинъ підчастъ служби Божої въ недѣлю програвъ у круглѣ 50 зл., а другій въ півніцтва сказавъ тай кусавъ людей и худобу. Власть же мѣска холодными окомъ дивится на то, якъ одинъ въ церкви и костелѣ молятся, а другій по шинкахъ та кругольняхъ честь свою и добро марнують... Одинъ мѣщанинъ рускій поставилъ тутъ хрестъ трираменний и той хрестъ оба рускій священики и латинський разомъ згѣдно поблагословили, — а чому? — бо нема тутъ такихъ шовинистівъ, якъ въ Куликовѣ... Честь отже такимъ паstryрямъ, якъ парохъ о. Николай Винницкій, лат. кс. Пашковскій и сотрудникъ рускій о. Мащакъ, що стараються руске мѣсто Бурштынъ въ упадку морального и матеріального піддвигнути. Честь о. Мащаку за то, що запровадивъ хоральний спѣвъ въ нотѣ для най-

бѣльши радості рускихъ мѣщанъ. Честъ та славетнѣмъ мѣщанамъ бурштынськимъ що полюбили тверезость и просвѣтъ. Бѣльши — поборете! Вамъ Богъ помагає!

Зъ Тернополя.
({Елла и бла-гъ — praecerea nihil!) дѣл. линія с. р. отбувася въ вѣдѣ Аделгайду kólek rolniczych въ Краковѣ. Верговодатъ у країнії польська подала можливість многимъ gorliwzymъ агитаторамъ пра посланіїми олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальшихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальнихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальнихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальнихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусівъ брати дуже жалю-матки олигархичної Польщѣ въ іншіхъ душомъ отваги до дальнихъ агитаторськихъ подвиговъ... Не обійтися тамъ і бѣльши — польській делегатъ мусів

Конкурс Бурс въ Бережанахъ.

Выдалъ товариства Русской Бурсы въ Бережанахъ розпоряжение до 20 серпня о. р. конкурсъ на принятие 15—20 питомцівъ, между которыми было §. 58 статутъ въ ученикамъ належитъ бывшее умѣщеніе въ заведенію.

I) Родители своихъ сыновъ и пучиловъ въ буроѣ, выдали свои прошения (безъ стемпля) на руки предѣдателей товариства, Вѣр. о. Мих. Соневицкого, и. к. профессора гимназии або на руки „Заряду Русской Бурсы въ Бережанахъ“, и получили: 1) свидѣтельство о принятіи, 2) свидѣтельство обожества въ той цѣлѣ выставлене, 3) свидѣтельство школьнаго, 4) свидѣтельство моральности, коли кандидатъ не ходилъ по школѣ публичныхъ, 5) декларацию, колико за свою кандидатствъ брошилъ а колико натуралами подчлувалъ обложаються. Кандидатствъ, доплачивающихъ 12—15 зл. мѣсячно условіе подъ 2) навѣщне не дотыкается. Принятіе поддадутъ острогому гвардію омотрови и толькъ узнаютъ лѣкаремъ за способныхъ будуть въ Буроѣ помѣщены.

II) Отъ старакихъ ся о принятіе въ Буроѣ вымѣтъ: похвальныхъ обычайѣ, отѣтвнѣніи, доброго успѣха въ наукахъ и задѣво-мочи ноты въ научѣ языка русского бодай въ отатномъ школьнѣ курсѣ.

III) Огечъ або опѣкунъ принятого въ Буроѣ ся именемъ: 1) вписатися въ члены го-верстъ, оказающиа засыпку членску вкладку 3 зл.; 2) уплатити на опотребленіе инвентаря 1 зл.; 3) обложаючиа оплачивати приборы школьнѣ; 4) за питомцѣвъ въ извѣзшихъ кляючи гимназіи до-мачувати что мѣсяца въ каю Бурсы на удер-жаніе инструкторовъ по 1 зл. и 5) декларовану-мость доплаты уплачивати въ горы въ ра-тиль мѣсячныхъ або квартальныхъ.

IV) На вступѣ въ Буроѣ повиненъ питомецъ восмотрѣти въ бородочкѣ, 6 штукъ другого вѣса, 6 хутокъ до носа, 6 ручникѣвъ, 1 подуш-ку, 4 пошевки, 4 простирала, 1 сѣянинъ, 1 коцъ або ковру и въ добруѣ одѣжь та обувь.

Оѣтъ Выдѣлу Русской Бурсы.
Въ Бережанахъ, дна 3 (15) липня 1885.

РУХЪ ВЪ НАШИХЪ ЧИТАЛЬНЯХЪ.

Открыты читальни въ Печениѣ (въ поїздѣ пере-мѣщанскому). Дня 3 мая о. р. отворено читальни въ Печениѣ. По службѣ Божій, которую ото-пѣли хоры оѣваковъ подъ проводомъ учителя п. Бурда зъ Романова, удалося всѣ, свои и гостѣ, ю школы. О год. 3 по полудни згорнулося наропо-только, что не всѣ помѣстились въ школѣ, от-же при отворенныхъ окнахъ стояли передъ школо-ми. Зборы открыты горячо промовою п. Г. Чвартадцій, мѣщевый душпаstry, а п. М. Ко-ровскій, учителъ зъ Винницкъ коло Львова, по-нашіи статути читальни. Потому выбраны были, въ котрого складъ звѣшили о. Г. Чвартадцій, яко голова, учителъ п. М. Рыхвицкій, яко се-петарь и ч. Атан. Тыжай (заступникъ головы), п. Петричка, Прок. Лаба, Мих. Кузьма и Стѣф. Гашо, яко вѣдѣловъ. Въ дніи открытия читальни 32 членовъ. Мѣжъ промовами хоры спѣва-ють отѣживать „Многая лѣта“ Е. Вел. цѣвареніи, „Щастъ намъ Боже“, „Ще не вмерла Украина“ въ другіи пѣсни. Панна С. отдеклямумала дуже гармо балладу Шевченка „Тополя“. Арештовано много роботниковъ, мѣжъ иными 11 привѣдниковъ. Ранено роботниковъ 16, зъ тыхъ двохъ навѣть дуже тяжко.

(Передъ выборами до ради громадской въ Празднѣ) выступили новажнѣшіи ческіи дневники, якъ п. „Pokrok“ съ проектомъ компромису съ Нѣмцами, освѣщающи въ имѣніи Чехѣвъ го-твостъ отѣступити Нѣмцамъ певне число мѣсяцъ въ радѣ громадской Праги. Пропозицію ту по-вitali uмѣркованіи кругу дуже радо, однакъ цен-тралистична праса добаває въ тѣмѣ проектъ не-широѣсть и бочнѣ цѣлѣ Чехѣвъ, задля которыхъ позорно толькъ идуть до згоды съ нѣмецкимъ элементомъ и радять своимъ сторонникамъ дер-жатися засады: „timeo Danaos et dona ferentes“. Помимо сего гадка компромису находить сторон-никовъ и межъ Нѣмцами и не бракъ новажнѣхъ людей мѣжъ ними, который промовляютъ за тымъ, щобы ческіи Нѣмцѣ, користающи зъ сеи пропо-зиціи Чехѣвъ, першій проломили муры, отѣдля-ющи ихъ отъ Чехѣвъ. Зъ другои стороны зновъ ческа праса прирѣка Нѣмцамъ на случаѣ компромису вою овою помочь и запевные ихъ, що Чехи не хотуть корыстati изъ своеи бѣльшости, але бажаютъ запевните Нѣмцамъ отпovѣдну до ихъ чила участъ въ репрезентациіи цѣлого краю. Що до Праги, то жертвуютъ Чехи Нѣмцамъ въ радѣ громадской 22—25 мѣсцъ, таке отже число, якого бы боротьбою Нѣмцѣ нѣкогда осягнути не були въ силѣ.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Австро-Угорска Монархія.
(Роздоры же въ нѣмецкими консерватистами.)

Ледво прогомониѣ вѣти о рабхенбергскѣ

перѣ, выкликаній поступованіемъ скрайныхъ

членовъ нѣмецко-либеральнай партіи т. зв. сто-

ронниківъ острішого тона, коли зновъ розочав-

ся въ таборѣ нѣмецкихъ консервати-

стовъ. Вѣдомо, що центральний комитетъ выбо-

рь тирольскѣй поставивъ кандидатомъ до ради

державного Цаллингера, а со именно зъ тои при-

чины, що Цаллингеръ допустився при коніцѣ ми-

нущіи сесії колька разѣвъ при важнѣшіи

справахъ сесії. Помимо сего однакъ Цаллин-

геръ кандидувавъ и зѣставъ выбраннымъ, при

чимъ неразѣвъ при нагодѣ передѣвборчихъ зборѣвъ

зѣтиву остро комитетъ центральный, спеціально

же противниковъ своихъ Джованелло въ Грай-

тера. Сами днами розධававъ органы партіи кла-

рикально въ Тиролю Tiroler Stimmen брошуро,

обгорюючи специально становище Цаллингера

и роль, яку отграѧтъ сей послѹ въ послѣднїхъ

часахъ въ радѣ державами. Поднесено тамъ, що

быть только що не голосувавъ съ партією, до-

которої належавъ, а просто противъ рѣшеніемъ сеи

прошії. Брошуро та, которую уважаютъ загальню-

ко північнорусійський голосъ центрального комитету тирольскаго, не обмежуясь на критику дѣяльности Цаллингера, а розплюсовъ такожъ и о організаціи сторонництва въ будучой радѣ державной. Вишутиша она прогти письмомъ клубу кн. Лихтенштайн, уважаючи придано утворенія сего клубу охоту додати личнимъ амбіціямъ; клубъ сей повиненъ бы сполучитися съ автономистами, такъ якъ окремо клубу центра въ радѣ державной звѣбъ не потреба. На туто зачѣтику от-повѣдѣ органъ клубу Лихтенштайн „Grazer Volksblatt“, а отакъ органъ Линбахера „Salzburger Chronik“. Оба письма боронять клубъ Лихтенштайн, а „S. Chronik“ піддосигає, що по от-численю клубу сего правиця и лѣвціа репрезен-тували-бы майже ровно чило голосовъ. Таке от-рубине становище дораджує клубу Лихтенштайн на именно и Линбахера, а централістична праса вже напередъ съ радостю обчисляє можливу чрезъ такій крокъ клерикалью страту для автономистичної правицї.

(Торговельный договоръ съ Турциєю.) Делегованій австрійскимъ министерствомъ торговли до актованія съ турецкимъ правительствомъ секретарь минист. дрѣ Штабраль повернувъ зъ Цар-городу до Вѣднія. Переговоры его поступили після донесенія „Fremdenblatt“ въже тактико далеко, що уложено письмомъ проектъ договору и толькъ квестію поодинокихъ позицій тарифы по-ляшено що окремому зреферовано. На кожный слу-чай есть надѣя, що договоръ буде скончений еще въ бѣжчомъ роцѣ. Зъ стороны Туреччини позыкано богато концессій, зъ стороны австрій-ской головнимъ уступствомъ має бути знижене цла на деякъ зъ Туреччини довожений продукта.

(Розрухи въ Требичи на Моравії.) Делегованій австрійскимъ министерствомъ торговли до актованія съ турецкимъ правительствомъ секретарь минист. дрѣ Штабраль повернувъ зъ Цар-городу до Вѣднія. Переговоры его поступили після донесенія „Fremdenblatt“ въже тактико далеко, що уложено письмомъ проектъ договору и толькъ квестію поодинокихъ позицій тарифы по-ляшено що окремому зреферовано. На кожный слу-чай есть надѣя, що договоръ буде скончений еще въ бѣжчомъ роцѣ. Зъ стороны Туреччини позыкано богато концессій, зъ стороны австрій-ской головнимъ уступствомъ має бути знижене цла на деякъ зъ Туреччини довожений продукта.

(Перегоруки въ Требичи на Моравії.) Делегованій австрійскимъ министерствомъ торговли до актованія съ турецкимъ правительствомъ секретарь минист. дрѣ Штабраль повернувъ зъ Цар-городу до Вѣднія. Переговоры его поступили після донесенія „Fremdenblatt“ въже тактико далеко, що уложено письмомъ проектъ договору и толькъ квестію поодинокихъ позицій тарифы по-ляшено що окремому зреферовано. На кожный слу-чай есть надѣя, що договоръ буде скончений еще въ бѣжчомъ роцѣ. Зъ стороны Туреччини позыкано богато концессій, зъ стороны австрій-ской головнимъ уступствомъ має бути знижене цла на деякъ зъ Туреччини довожений продукта.

(Передъ выборами до ради громадской въ Празднѣ) выступили новажнѣшіи ческіи дневники, якъ п. „Pokrok“ съ проектомъ компромису съ Нѣмцами, освѣщающи въ имѣніи Чехѣвъ го-твостъ отѣступити Нѣмцамъ певне число мѣсяцъ въ радѣ громадской Праги. Пропозицію ту по-vitali uмѣркованіи кругу дуже радо, однакъ цен-тралистична праса добаває въ тѣмѣ проектъ не-широѣсть и бочнѣ цѣлѣ Чехѣвъ, задля которыхъ позорно толькъ идуть до згоды съ нѣмецкимъ элементомъ и радять своимъ сторонникамъ дер-жатися засады: „timeo Danaos et dona ferentes“. Помимо сего гадка компромису находить сторон-никовъ и межъ Нѣмцами и не бракъ новажнѣхъ людей мѣжъ ними, который промовляютъ за тымъ, щобы ческіи Нѣмцѣ, користающи зъ сеи пропо-зиціи Чехѣвъ, першій проломили муры, отѣдля-ющи ихъ отъ Чехѣвъ. Зъ другои стороны зновъ ческа праса прирѣка Нѣмцамъ на случаѣ компромису вою овою помочь и запевные ихъ, що Чехи не хотуть корыстati изъ своеи бѣльшости, але бажаютъ запевните Нѣмцамъ отпovѣдну до ихъ чила участъ въ репрезентациіи цѣлого краю. Що до Праги, то жертвуютъ Чехи Нѣмцамъ въ радѣ громадской 22—25 мѣсцъ, таке отже число, якого бы боротьбою Нѣмцѣ нѣкогда осягнути не були въ силѣ.

(Передъ выборами до ради громадской въ Празднѣ) выступили новажнѣшіи ческіи дневники, якъ п. „Pokrok“ съ проектомъ компромису съ Нѣмцами, освѣщающи въ имѣніи Чехѣвъ го-твостъ отѣступити Нѣмцамъ певне число мѣсяцъ въ радѣ громадской Праги. Пропозицію ту по-vitali uмѣркованіи кругу дуже радо, однакъ цен-тралистична праса добаває въ тѣмѣ проектъ не-широѣсть и бочнѣ цѣлѣ Чехѣвъ, задля которыхъ позорно толькъ идуть до згоды съ нѣмецкимъ элементомъ и радять своимъ сторонникамъ дер-жатися засады: „timeo Danaos et dona ferentes“. Помимо сего гадка компромису находить сторон-никовъ и межъ Нѣмцами и не бракъ новажнѣхъ людей мѣжъ ними, который промовляютъ за тымъ, щобы ческіи Нѣмцѣ, користающи зъ сеи пропо-зиціи Чехѣвъ, першій проломили муры, отѣдля-ющи ихъ отъ Чехѣвъ. Зъ другои стороны зновъ ческа праса прирѣка Нѣмцамъ на случаѣ компромису вою овою помочь и запевные ихъ, що Чехи не хотуть корыстati изъ своеи бѣльшости, але бажаютъ запевните Нѣмцамъ отпovѣдну до ихъ чила участъ въ репрезентациіи цѣлого краю. Що до Праги, то жертвуютъ Чехи Нѣмцамъ въ радѣ громадской 22—25 мѣсцъ, таке отже число, якого бы боротьбою Нѣмцѣ нѣкогда осягнути не були въ силѣ.

(Передъ выборами до ради громадской въ Празднѣ) выступили новажнѣшіи ческіи дневники, якъ п. „Pokrok“ съ проектомъ компромису съ Нѣмцами, освѣщающи въ имѣніи Чехѣвъ го-твостъ отѣступити Нѣмцамъ певне число мѣсяцъ въ радѣ громадской Праги. Пропозицію ту по-vitali uмѣркованіи кругу дуже радо, однакъ цен-тралистична праса добаває въ тѣмѣ проектъ не-широѣсть и бочнѣ цѣлѣ Чехѣвъ, задля которыхъ позорно толькъ идуть до згоды съ нѣмецкимъ элементомъ и радять своимъ сторонникамъ дер-жатися засады: „timeo Danaos et dona ferentes“. Помимо сего гадка компромису находить сторон-никовъ и межъ Нѣмцами и не бракъ новажнѣхъ людей мѣжъ ними, который промовляютъ за тымъ, щобы ческіи Нѣмцѣ, користающи зъ сеи пропо-зиціи Чехѣвъ, першій проломили муры, отѣдля-ющи ихъ отъ Чехѣвъ. Зъ другои стороны зновъ ческа праса прирѣка Нѣмцамъ на случаѣ компромису вою овою помочь и запевные ихъ, що Чехи не хотуть корыстati изъ своеи бѣльшости, але бажаютъ запевните Нѣмцамъ отпovѣдну до ихъ чила участъ въ репрезентациіи цѣлого краю. Що до Праги, то жurvуютъ Чехи Нѣмцамъ въ радѣ громадской 22—25 мѣсцъ, таке отже число, якого бы боротьбою Нѣмцѣ нѣкогда осягнути не були въ силѣ.

(Передъ выборами до ради громадской въ Празднѣ) выступили новажнѣшіи ческіи дневники, якъ п. „Pokrok“ съ проектомъ компромису съ Нѣмцами, освѣщающи въ имѣніи Чехѣвъ го-твостъ отѣступити Нѣмцамъ певне число мѣсяцъ въ радѣ громадской Праги. Пропозицію ту по-vitali uмѣркованіи кругу дуже радо, однакъ цен-тралистична праса добаває въ тѣмѣ проектъ не-широѣсть и бочнѣ цѣлѣ Чехѣвъ, задля которыхъ позорно толькъ идуть до згоды съ нѣмецкимъ элементомъ и радять своимъ сторонникамъ дер-жатися засады: „timeo Danaos et dona ferentes“. Помимо сего гадка компромису находить сторон-никовъ и межъ Нѣмцами и не бракъ новажнѣхъ людей мѣжъ ними, который промовляютъ за тымъ, щобы ческіи Нѣмцѣ, користающи зъ сеи пропо-зиціи Чехѣвъ, першій проломили муры, отѣдля-ющи ихъ отъ Чехѣвъ. Зъ другои стороны зновъ ческа праса прирѣка Нѣмцамъ на случаѣ компромису вою овою помочь и запевные ихъ, що Чехи не хотуть корыстati изъ своеи бѣльшости, але бажаютъ запевните Нѣмцамъ отпovѣдну до ихъ чила участъ въ репрезентациіи цѣлого краю. Що до Праги, то жurvуютъ Чехи Нѣмцамъ въ радѣ громадской 22—25 мѣсцъ, таке отже число, якого бы боротьбою Нѣмцѣ нѣкогда осягнути не були въ силѣ.

(Передъ выборами до ради громадской въ Празднѣ) выступили новажнѣшіи ческіи дневники, якъ п. „Pokrok“ съ проектомъ компромису съ Нѣмцами, освѣщающи въ имѣніи Чехѣвъ го-твостъ отѣступити Нѣмцамъ певне число мѣсяцъ въ радѣ гром

4.000 зр. на направу даргъя поштовыхъ; зро-
славскому 1.000 зр. на выставление вагу ци-
ре рекой рѣки Вашій подъ Михаиловомъ. Дальше
вызначить видѣть красный поѣтъ: тариф-
скому 500 зр., пользбашскому 800 зр. и вѣнци-
кому на направу дороги въ Вашевѣ.

Щадица мѣста Станиславова. Статья вкладокъ
щадиць мѣста Станиславова выносить съ днемъ
31 мая 1885 р. на 4281 сторбъ 1,410.094 зр.
93 кр. Въ мѣсяць червону вложило: на давній
книжочки 197 сторбъ, на новы 120 сторбъ, раз-
омъ 317 сторбъ въ 51.646 зр. 75 кр.; вымѣло
же въ частіи 176 сторбъ, зовѣши 90, разомъ
266 сторбъ 39.124 зр. 86 кр. Прибуло отже
12.521 зр. 89 кр. Статья вкладокъ съ днемъ 30
червони 1885 р. выносить: 4.311 сторбъ 1,422.916
зр. 82 кр. а съ дочисленемъ избѣдженной про-
виніи до капитала 29.898 зр. 88 кр. выносить
статья вкладокъ съ днемъ 30 червони 1885 року
1,452.515 зр. 70 кр.

Ажъ до Японіи забѣхли. Жиды спрятаны и хи-
тры, нема що казати; ось на які способы они бе-
рутся, щобъ лишь мати гроши. „С.-Петербург. Вѣ-
домости“ доносятъ: Въ Японіи открыто недавно
фабрику фальшивыхъ банкнотъ россійскихъ. По-
казалось, що фабрику сю заложили россійскія же-
ды, котріи умысно перенеслися ажъ до Японіи,
щобъ тамъ могли спокойно банкноты подбробляти.
Банкноты ихъ суть такъ аручно подблобленій, що
трудно ихъ разбржити бѣлья легко въ восточній Сабіри,
Владивостоць, Николаївку и другихъ мѣстахъ
въ пряморожихъ провинціяхъ россійскихъ.

Драбій вѣсти. Цѣарь дарувавъ громадамъ
Слохівъ, поз. староміского и Смеречка, поз. тур-
чанського, въ приватныхъ фондахъ по 100 зр. на
будову церкви. — Вистава роботъ науковихъ
студентій львівської політехніки буде отворена
въ сали рисункової II тої-ж школи відъ 20 до
26 с. м. що день відъ 10 до 5 години. Вступъ
веський. — Дръ Горнікъ въ Чернівцяхъ, о
котрого заподіянію відъ укусення мухи мы доно-
сили, померъ на затриманії крові ядомъ згнілізни, —
мимо того, що лікаръ старалася уратувати ще
его черезъ операцію на носѣ, въ котрый его му-
ха укусила. — Кошти перевозу мошії Демидова
ки. Санъ Донато въ Італії до Уралу виносять
70.000 рубльвъ. — П. Антонъ Кохановскій,
бувшій буковинській маршалокъ краєвый и по-
сольство до ради державної маси бута іменованій
членомъ палати панівъ. — У Відні арештовано
за крадіжку одного агента поліційного. Случай
себѣ виникавъ тамъ велику сепсацію. — Босній-
ський проводіръ ворохобниковъ, звітотній Гаджи
Лоя пробував тепер въ Меккѣ, де есть духовни-
кій при одній малді мошії. Позаякъ се станови-
ще дает ему мало доходу, то бѣлья открыть при
мошії гостиницю, до котрого особливо радо заходи-
дуть боснійськія наложники. Гаджи Лоя уміє собі
засвітіти дати раду.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Презенту получили оо.: Котович Терапонтъ
на Підберезці и Леонтовичъ Теодоръ на Мале-
хѣвѣ.

Отпустку получили оо.: Величковскій Іо-
сифъ, пар. въ Черніжку на 4 недѣлі и Макогонь-
скій Степанъ, сотрудникъ въ Городенці на 6 не-
дѣлі. Юліанъ Редкевичъ, сотр. Куликова.

Пам'ятництво визначило для о. Александра
Темніцкого, префекта закристія архікатедр. цер-
кви у Львовѣ, рѣчну плату зъ фонда релігійного
въ сумі 262 зр. 50 кр.

Декретъ увіймавъ відъ уплати до фонду
вдовично спіртного получили по поводу 40-лѣт-
ніго душастырства оо.: Александръ Миронов-
ичъ, пар. Оравы; Константинъ Иаковичъ, пар.
Красного; Йосифъ Глубовицій, пар. Яблониці;
Іосифъ Тышинський, пар. Голубутова; Григорій
Шведицій, пар. Стыловы.

Митрополича консисторія вставалася до ви-
мѣстництва о згоді до каноничної інституції для
о. Іоана Сінгалевиція на парохію Белелуя, дек.
снятинського.

Презідій намѣтництва годиться на кано-
ничну інституцію о. Корнила Воєвуди, запре-
зентованого на парохію Серни, дек. рогатин-
ского.

Переписка Редакціи и Администрації.

Выдѣль Вп. читальну въ А. Дописъ про откры-
те Вашои читальну мы напечатаемъ въ однімъ
зъ найближшихъ чч. „Дѣла“ въ рубрицѣ „Рухъ
въ нашихъ читальныхъ“. Довшій часъ передъ вы-
борами и по выборахъ у насъ не ставало мѣсяця
на туру рубрику, тожъ мы теперъ на горяче до-

маганье диписувателій заповідамо єи, бо є справ-
дь „лучше познаю, якъ пізно“. Ми розумѣмо,
що хочь справоздання въ открыто читальну не ма-
ють може за-для своєї однаковості загального
интересу, то мають єи великий интересъ для то-
го мѣста, де открыто читальну и для окрестно-
сті, тожъ и отступаемо имъ досить мѣсяцъ въ на-
шій часописи. Бажали-бъ мы только, щобъ вже
сама Вп. Диписувателі нашій справоздання читаль-
нія редагували о юлько можна зазадо, щобъ мы
не потребували тратити дорогій часъ на скорочу-
ванье тихъ справоздань.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 53—?

Специальности и универсальний средства
французскій и іншій, якъ черезъ ю такъ и черезъ
інші фарми оповѣщуваній.

Огнетревалій и безпечний ѡтъ влому

солидно и прекрасно виро-
блена ѿ американськими зам-
ками и паскіїзовими засув-
ками продаю дуже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЬ,

1390 13—? у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(Просите о кореспонденцію въ іншімъ языцѣ.)

Укончена семинаристка

стъ колъкалѣтною практикою, удѣляюча всѣхъ
шкільнихъ предметовъ въ рускому, польскомъ
и іншімъ языцѣ, а на жданіе такожъ языка
французкого и основной гри на фортепіаній, при-
няла бы заразъ мѣсце въ рускому священичому
домѣ до науки дѣтей, коли-бъ можна було, въ мѣс-
цевості підгірской и недалеко станиції железніць.

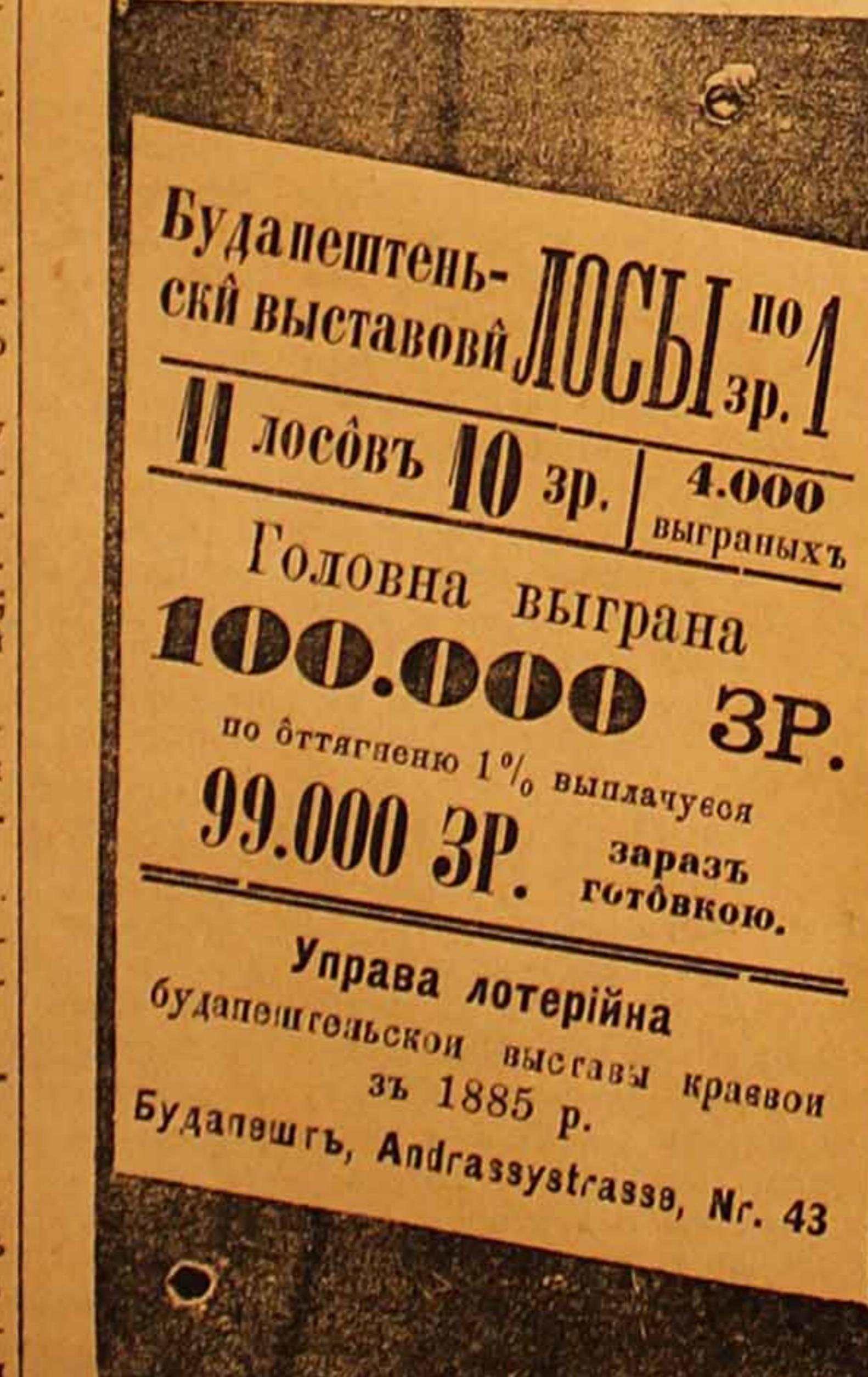
О близшій вѣсти просить относитися на
адресу: С. А. Львовѣ, ул. Жовковська Ч. 59.

Подписаній завѣдомлю П. Т. Публику, що
отбувши довшу практику на дентистич-
ній клініцѣ при університетѣ въ Гальє
підъ проводомъ проф. дра Голльєнера, по-
селивши въ Чернівцяхъ и виконує відъ въ
объемѣ дентистики входачій дѣланія підolia
найновішіхъ задачъ науки.

Орданує відъ год. 8—12 передъ и 2—6
по півдні.

1369 19—? ПЕТРО КАДАЙСКІЙ

въ Чернівцяхъ ул. Руска ч. 9.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Високопожажаній Отцѣ духовній
уряджують при церквяхъ хоры,proto поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФІСГАРМОНІЮМЪ) до учения спѣву.

Высокопожажаній и проф. Н. Вахнанинъ купивъ зъ
рускон гімназії у Львовѣ інструментъ мою виробу и може
дати Високопожажаній Отцімъ духовнимъ о тѣмъ дуже
пожиточномъ інструментѣ найльшу інформацію.

Цѣна тихъ інструментовъ бѣлья 70 зр. а. в. и вищіше. Дає
тожъ на рати.

Съ поважаньемъ
ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель фабрики органівъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоршпіана, ч. 9.

1372 14—?

властитель фабрики органівъ и гармоніюмъ

Выдавецъ и редакторъ: Іванъ Белій.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. управ. гаїц.

акційного Банку Гипотечного

купує и продава

всѣ ефекты и монеты
підъ найприступнішими умовами.

5% Листы Гипотечний

5% Листы Гипотечний преміовани

котрій відома законъ зъ дні 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. ч. 93) и вийшовши
постановы зъ дні 17 грудня 1870 р. можна уживати до ум'яшування капиталовъ фі-
нансовъ, пупілярныхъ, кавцій супружескихъ військовыхъ, на кавцію и ваді

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до вилосовання съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинції виконуються безъ проволоки по курсѣ Аль-
ександровскому 1349 35—

НОВООТКРЫТА

Теодора Стажевича въ Станиславовѣ,

поручас Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комітетамъ и Високопожажанії

Публицъ богатий выбѣръ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахиновъ, хоругви, флан-
гіи, плащениць, образъ малеваныхъ на бласієвъ и полотнѣ, до иконостасовъ, престолівъ
и на стѣни церковній; філаріки або образы процесіональній; хрестовъ напрестоль-
ній, ручныхъ и процесіональній; хрестовъ жертвівъ на гробы и полівни, Евангелій, патрицій, чаша, ампулка, дарохранительниць, дароносниць, хлібниць
до Всенощного, кадильниць, полівни, полівнікъ (хлітарѣвъ), подсвѣчникъ (хлітарѣвъ),
канделябръ, лампниць, свѣтла церковного, дивановъ, цвѣтівъ и пр.

Великий складъ товаръ срѣбній зъ хинського срѣбла, а именно:

Лижки, вилки, ножъ столовій и десертовій, лыжочки до чаю и кавы, чайники, цукоринки,
такожъ коробки на масло и сыръ, заставы столовій на овочій и тѣста, лѣхтарѣ, кавціи,
лабри отоловій и пр.

1219

по найдешевшихъ цѣнахъ

Всѣ замовленія въ вартості 100 зр. висыдається франко.

Цѣники въ рускому языцѣ висыдаються на жданіе відворотною поштою даромъ.

Опакованье даромъ.

„ПОРВАЛАСЬ НІТКА“

Комедія на 4 справи.

Написавъ Олександръ Я. Коніцкій.

Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-ї, сторбъ 73.— Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ висылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Складъ фабричний красокъ, лакеровъ, покостовъ, пр-
дуктівъ хемічніхъ заразомъ и торговля матеріаловъ

ГІБНЕРА и ГАНКЕ

во Львовѣ, Рыночъ

1340 20—? въ власномъ дому ч. 38.

поручас:

КРАСКИ ОЛІЙНІЙ

зовѣмъ готовой до ужиту, до маль-
віїв дверей, боконь, помостовъ, да-
ховъ, огородовъхъ зиаря-
дівъ и господарскихъ, зарадівъ
рольничихъ и т. д.

КРАСКИ

олійно-лакеровъ и біршт.-лакеровъ
масу до запускання помостовъ
власного виробу, найлѣпшого рода

ЛЯКЕРЪ ДО ПОМОСТОВЪ

лакеръ до шкільнихъ таблиць
найдобрийшій

ЛЯКЕРЪ ПО